2. Eesti majanduse sõltumus.

Määravat osa Eesti rahvamajanduses etendavad väliskaubanduse läbikäigud. Ja seda seepärast, et väljavedu moodustab meil ühe kolmandiku rahvamajanduslikust toodangust, et ekspordime peamiselt ülejääke tootva põllumajanduse saadusi ning oma maa tooraineil baseeruva tööstuse artikleid. Seega omab väliskaubandus meie rahvamajanduses tunduvalt suurema tähtsuse kui paljudes teistes riikides.

Selle tagajärjel on valitsus kohustatud hoolt kandma esijoones selle eest, et välisturud meie saadustele ei muutuks kitsamaks, sest ekspordi (viima) tagasiminek ei mõjusta ainuüksi viima jaoks tootvate majandusharude tasuvust, vaid viima langusest või tõusust sõltub otseselt kogu siseturu ostujõu kujunemine.

Uusi kaubanduslepinguid. Välisturgude kindlustamiseks tuli möödunud aastal uuendada rea riikidega kaubanduslepinguid. Kui varem kaubanduslepingud sõlmiti enamsoodustuse alusel, siis on nüüd läbi löönud vastastikuse kaubavahetuse tasakaalustamise põhimõte. Kui see pole igakord teostatav, siis on ette nähtud teatavate kaupade kvantumi ehk hulga ostusundus.

Kaubavahetuse täieliku tasakaalustamise põhimõttel sõlmiti möödunud aastal uus kaubaleping Eesti ja Nõukogude Vene vahel. Mainitud leping astus jõusse 1. jaanuaril 1935. a. ja kestab 31. dets. 1937. a. Selle lepingu järgi on Nõukogude Vene kohustatud ostma iga aasta Eestist kuni lepingu kestvuseni kaupu 800 000 kuldrubla ehk ümmarguselt 3 miljoni krooni väärtuses ning sama summa eest oleme kohustatud meie tegema ostusid Venest. See kokku-

Eesti kroonika 1934, lk. 34